Библейски уроци

Урок за 29 ноември

Йосафат извършва съдебни реформи

Ключов стих: „[Той] каза на съдиите: Внимавайте какво правите, защото не съдите за човека, а за Господа, Който е с вас в съда.“
2 Летописи 19:6

Избрани стихове:
2 Летописи 19:4-11

Йосафат беше един от малкото праведни владетели на Юдовото царство, състоящо се от две племена. По-конкретно, по време на своето царуване той въведе няколко реформи, свързани с правосъдието и съденето. Тези важни въпроси бяха изпаднали в хаос и корупция под злите царувания на предишните царе. Той знаеше, че възстановяването им е от решаващо значение за целта му да върне народа „обратно при Господа, Бога на бащите им“. 2 Летописи 19:4

Първото нещо, което Йосафат направи, беше „да постави съдии в земята, във всички укрепени градове на Юда“ (2 Летописи 19:5). Също толкова важно, както е посочено в нашия ключов стих, той ги наставляваше да внимават много да не съдят според човека, а да го правят „за Господа“, Който щеше да ги води в съденето. Той продължи наставленията си, като им напомни, че не трябва да има „лицеприятие“ или „приемане

на подаръци“, или подкупи, докато произнасят присъди. Това би се считало за „беззаконие пред Господа, нашия Бог“. 2 Летописи 19:7

Тук има поуки за Божия народ днес. Въпреки че все още не е дошло времето за всеобщия съд над сърцата на хората пред Господа, сега е времето християните да съдят собственото си състояние пред Него. Апостол Павел ни съветва да „съдим себе си“, като поправяме живота си, за да „не бъдем съдени“ строго от нашия Небесен Отец. (1 Коринтяни 11:31). Това „съдене“ на себе си обхваща много неща – нашите решения по тесния път, начина, по който прекарваме времето си, как използваме средствата си, какъв характер развиваме, начина, по който служим на Господа, нагласите и действията ни спрямо братята ни и човечеството като цяло, както и всички други аспекти на нашия живот. Както царят наставляваше съдиите от своето време, така и ние, когато съдим споменатите по-горе неща, трябва да се стремим да го правим според Божията воля и път, а не според човешките. Трябва също така да съдим, без да търсим „лицеприятие“ или „дарове“ от светски или плътски характер, които биха могли да отклонят нашето съждение от Божия стандарт за праведност.

Йосафат възложи на левитите и свещениците специална съдебна задача — да разглеждат спорове и конфликти между хората, както и конкретни нарушения на Закона. Това беше особено отговорна задача, тъй като в някои случаи щеше да включва налагането на наказания. Понякога щеше да се налага да се

вземат решения дори по въпроси на живот и смърт. При такива обстоятелства изнасянето на праведен и справедлив съд щеше да бъде от жизненоважно значение. Царят специално посъветва тези съдии да действат „в страх от Господа, с вярност и с чисто сърце“ (2 Летописи 19:9). Той също така ги окуражи, като каза: „Действайте смело, и Господ ще бъде с онези, които вършат добро.“ 2 Летописи 19:11

Подобно на тези специални съдии, онези от Божия народ днес, които са верни в настоящото съдене на делата в собствения си живот, ще получат специална привилегия и голяма отговорност в следващия век. Заедно с Христос, своята Глава, те ще „съдят света в правда“ по време на хилядолетния съдебен ден на Христовото царство. Деяния на апостолите 17:31